

Каменно сърдце, *sm.* coeur de roche ou de rocher.

— трошене, *sm.* la carrière.

Каменны или Земны вглицца, *sm. pl.* la 'houille; || копачь на —, un 'houilleur; || шельнь кошъ съ — (35 фуита), la verse.

— подмолы, *sm. pl.* le recif et rescif ou ressif.

— ссждины, *sf. pl.* la gresserie.

Камера (*и fig.*), *sf.* la chambre.

— клари или -свѣтла, *sf. Opt.* chambre claire ou camera-lucide. [noire.]

— обскура, *sf. Opt.* chambre obscure ou

Камерарій (*при папски Дворъ*), *sm.* un camérier.

Камердинеръ, *sm.* valet de chambre, *m.*

Камеріера (*при Дворове*), *sf.* une cameriste et camériste.

Камерлингски чинъ, *sm.* le camerlingat.

Камерлингъ (*при папски Дворъ*), *sm.* un camerlingue.

Камертонъ, *sm.* Mus. le diapason.

Камла, *sf. quadr.* le chameau; 1. (*за Вадене*), le méhari; 2. женска —, *H. nat.* la chamelle; 3. (*скакалецъ*), insecte, la sauterelle.

Камиляръ, *sm.* un chamelier.

Камилска козина, *sf.* le testif.

Камилска пилецъ, *sm.* oiseau, l'autruche *f.*

Камилче, *zn.* le chamelon. [d'althea.]

Камилъ, *sm.* plante, l'althea *m*; -лячень.

Камина, *sf.* la cheminée, le feu.

Камлотъ (*платъ*), *sm.* le camelot; -тенъ, de camelot. [chambre, *m.*

Каммеръ-юнкеръ, *sm.* gentilhomme de la

Каммерханъ, *sm.* un chambellan; -херски, de chambellan.

Кампанія, *sf. Milit. Mar.* la campagne.

Кампешко дърво (*бакамъ t.*), *sm.* bois de Camprêche, *m.*

Камфора, *sf.* le camphre; -ренъ, de camphre;

|| размывамъ съ —, *va.* camphrer; || размьтъ съ —, camphré.

Камфоренъ, *adj.* camphré.

Камфорно дърво, *zn.* arbre, le camphrier.

Камфорна трѣва, *sf.* plante, la camphrée et camphorata.

Камшиковиденъ, *adj.* *H. nat.* flagelliforme.

Камшикъ, *sm. t.* le fouet; 1. и биене съ —, la discipline; 2. и удране съ —, l'escourgée *f*; 3. бия съ —, *va.* fouetter, discipliner, flageller. donner les étrivières *f*; 4. удране съ —, la flagellation, les étrivières *f*; 5. удрямъ часто съ —, *va. fam.* fouailler; 6. който обыча да бие съ —, un fouetteur; 7. биець съ —, un flagellateur; 8. силенъ ударъ съ —, la sanglade; 9. бияса съ —, *vr.* se discipliner; 10. пустовѣрецъ що са бие съ —, un flagellant.

Камшиче (*за конь*), *zn. t.* la cravache.

Камшлжкъ, *sm. t.* la cannaie.

Канадска попадїйка, *sf. matt.* le récan. — рысь, *sf. quadr.* le chat-cervier.

Канадски барсукъ, *sm. quadr.* le carcajou.

— сѣверенъ елень, *sm. quadr.* le caribou.

Каналъ, *sm.* le canal, le chenal; 1. *Geogr.* la manche; 2. влязямъ въ —, *vn. Mar.* empancher; 3. излязямъ отъ британскій —, *vn. Mar.* démancher; 4. което може стане —, canalisable, *adj*; 5. прокопане —, la canalisation; 6. прѣобръщамъ рѣка на — или прокопанамъ — прѣвъ земята, *va.* canaliser.

Канаше, *sm.* le canapé, le sofa et sofa, lit de repos *m*; || (*за спане*), la duchesse.

Канна (*мѣрка, 3 ляхти*), *sf.* la canne; || мѣрене съ —, le cannage.

Канара, *sf. t.* (*voyez Скала*).

Канарейска трѣва, *sf. plante*, l'alpiste *m.*

Канастеръ (*титюнь*), *sm.* le canasse et canastre.

Канать (*крыло на сграда*), *sm. t.* l'aile *f.*

Канарче, *sm.* oiseau, le canari, le serin de Canarie; -ченъ, de canari.

Канделабръ (*свѣчникъ съ рачки*), *sm.* le candelabre.

Кандидатство, *zn.* la candidature.

Кандидатъ, *sm.* un candidat, un aspirant; || (*на богословіе, у протестанты*), un proposant.

Кандилка, *sf.* plante, la pervenche, le mougon ou anagallis.

Кандило (*паничка*), *zn.* le lampion.

Кандилче, *zn.* le petit-four.

Канела, *sf.* la cannelle; || (*на бжва*), la cannette; || дърво —, arbre, le cannellier.

Канеленъ цвѣтъ, *sm.* cannelé, *adj*.

Канене, *zn. fig.* le ragout.

Канжа, *sf. t.* le croc, le crochet; 1. (*желѣзна кука*), le grappin et grapin; 2. (*багоръ*), la gaffe; 3. (*у швачи*), la chiffonière; 4. закачвамъ съ —, *va.* gaffer.

Канзу (*рокля безъ ржкавы*), *zn.* le canezou.

Кантеленъ, *adj.* rancunier; || *fam.* rancuneux.

Каннфасъ-блокъ, *sm. Mar.* la galoche.

Каннфоль, *sm.* la colophane et -phone; -ленъ, de colophane.

Канонада, *sf.* la canonnade.

Каноненъ (*което са относъ до каноника*), *adj.* canonial.

Каноникъ, *sm.* un chanoine; -оникиня, *f.* une chanoinesse; 1. (*на св. Геновеа*), le génoévain; 2. (*свѣжачъ на имена*), chanoine pointeur *m*; 3. достоинство на прѣденъ —, le personnat.

Каноническа правилностъ, *sf.* la canonicité.

Канонически, *adj.* canonique; -ски, -ment.

Каноничество, *zn.* le canonicat.